

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1549. usque ad annum 1551 - ... Atque Tabulis
Chronologicis Ab Anno Christi 1000 Usque Ad 1595 ...

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1770

VD18 90118537

§. 124. Anabaptistæ in Anglia exagitati.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66584](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-66584)

Sæcul. XVI. Bonvisium patria Lucensem, qui com-
A.C.1549. mercii studio in Anglia sedem fixerat,
 suaque morum probitate, & fidei integritate Thomæ Mori Cancellarii amicitiam fibi conciliaverat, nunc vero unacum uxore ac liberis suis Lovanium, quod tum commune Anglorum ob fidei confessionem afflitorum asylum erat, ex Anglia emigrare compellebatur.

§. CXXIV.

Anabaptistæ in Anglia exagitati.

Burnet hist. de la reform. l. I. tom. 2. p. 168. & suiv. Cum Anabaptistæ tumultibus in Germania ferventibus agitati magno numero in Angliam confluenter, ibidem fatum ipfis Catholicis haud mitius subire coacti sunt; nam nominabantur Judices, qui in eos judicii acta instruerent, præcipue vero Cantuariensis Archiepiscopus, ac Episcoporum nonnulli unacum quibusdam Doctoribus tam in hos, quam in omnes, qui novam Liturgiam carpebant, inquirere inceperunt, eos vero, quos Anabaptistarum erroribus infectos deprehendebant, ad suam sectam inducere nitebantur, illosque, qui obstinato animo suæ hæresi adhærebant, a fidelium communione separatos profanæ judicum potestati tradebant severissimis poenis excruciantos. Hos inter Joannes Bocherus sub nomine Joan-

Joannis de Kent die secunda Maji ad Sæcul. XVI.
rogum damnatur, alias vero Anaba- A.C. 1549.
ptista nomine Georgius Van-Pare, quod
Deus Pater solus, non vero Christus sit
verus Deus, affirmasse accusatus, cum
palinodiam canere renueret, eodem sup-
plicio perimitur; ceteri denique Ana-
baptistæ, qui duntaxat parvulorum ba-
ptisma rejiciebant, minori pœnarum se-
veritate plectebantur, ac diversi ede-
bantur contra eos libelli, quos tamen
ipsi opposito responso confutabant; (*)

&

(*) Abs dubio mirabitur Lector, quod Con-
tinuator nunquam Inquisitionis rigorem su-
gillare ausus sit, quando hæretici in hæreti-
cos ob sectæ, ac errorum diversitatem ejus-
modi pœnas irrogabant, num forte levius cri-
men est, caußam Dei, ac veram Christi fidem
impugnare, quam hæresin? num forte hæc
pœnarum severitas tunc solum æqua, & lau-
dabilis est, quando de tuenda quadam Secta
orthodoxæ fidei adversa agitur? num licet
tunc libertatem conscientiæ pœnarum metu
coercere, ac violare? an fors Christi lex in fa-
cilegos Dei, & Ecclesiæ hostes animadver-
tendi potestatem solis hæreticis, non autem Ca-
tholicis concessit? Non ergo hujus judicii se-
veritas adeo displicere, quam Pontifices, quos
illius Auctores fuisse existimat, convitiandi
ansa inde captata placere videtur.

Hist. Eccles. Tom. XL.

E

Sæcul. XVI**A.C. 549.**

& si verum fateri fas est, nullos ferme
alios errores præter hos Angli confu-
tandos suscepserunt. Pariter in Anglia
aliquantulum corrigebatur Prædestina-
tionis dogma, eo fine, ut expeditius im-
pugnare possent illorum opinionem, qui
hujus dogmatis veritatem in perversum
fensem detorquentes inde abominandas
prorsus doctrinas deducebant, quas in-
ter sequens prorsus insana est: si omnia,
inferebant ipsi, in Dei decretis sunt con-
clusa, cum hæc immutari nequeant, ho-
mines penitus sese illis relinquere
possunt, quin ea adhibere media adla-
borare teneantur, quæ tamen sacræ Pa-
ginæ, Religio, imo & ipsa humana pru-
dentia ad consequendam gloriam, ma-
lumque evitandum depositunt; ex quo
perverso dogmate ortum traxerat,
quod eorum nonnulli in summam im-
pietatem, alii vero in desperationem
præcipites ruerent.

§. CXXV.

*Seditiones in variis Angliæ Provin-
ciis Religionis caussa su-
scitatæ.*

Burnet l.c.**p. 715.****Sander. l.c.****p. 273.**

Eodem hoc anno Regis Protector in
armis præsidium quærere cogeba-
tur, ut plures Provincias præcipue ve-
ro Cornubiensem, & Devoniensem, quæ
pro